

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдията ГЕОРГИ АНГЕЛОВ

по конст. д. № 15/20 г.

Оспорването е основателно и в отхвърлените си части.

1. Оспорените чл. 28, ал. 1, изр. 2, чл. 50, ал. 1 и 2 ЗСВ създават правен режим на преместване или повишаване в длъжност, различен от правния режим по глава девета, раздел Па ЗСВ. Двата правни режима действат паралелно.

а. Правният режим по глава девета, раздел Па ЗСВ, се отнася за всички магистрати. Правният режим по чл. 28, ал. 1, изр. 2, чл. 50, ал. 1 и 2 ЗСВ се отнася за магистратите, които са изборни членове на ВСС, главен инспектор и инспектори, чиито мандати са изтекли или са прекратени предсрочно поради оставка. Броят на първите магистрати е неограничен. Броят на вторите е ограничен – това са само магистратите, които са имали управленски или контролни правомощия над системата от органи на съдебната власт.

б. Първият режим почива на състезателното начало - конкурса. Той е меритократичен. При втория липсва обективен правнонормативен критерий за положителното или отрицателното решение на ВСС по искане за преместване или повишаване в длъжност. Той е режим на компенсаторна власт.

в. Правният режим по чл. 28, ал. 1, изр. 2, чл. 50, ал. 1 и 2 ЗСВ е юридически по-благоприятен. Той не изисква усилия за актуална правораздавателна подготовка в условията на конкуренция.

2. Оспореният правен режим противоречи непосредствено на забраната по чл. 6, ал. 2, изр. 2 от Конституцията. Той е типичен случай на привилегия на основата на обществено положение - по благоприятно положение спрямо останалите магистрати на частта от тях, която е имала управленски или контролни правомощия.

3 Противоречи и на принципа за разделение на властите по чл. 8 от Конституцията. По-благоприятното (и не само в тази посока) правно положение на членовете на ВСС при сегашния

правен механизъм за избор на квотата на Народното събрание поражда негласни зависимости по оста дарител – дарен. Преодоляването им е оставено само на личната почтеност на избрания. Резултатите са видни.

4. В основата на конституционната правова държава е ограничаването чрез правото на всеки вид власт. В случая транспозициите на компенсаторната власт са невидими, за тях би могло да се съди с вероятност, не и с доказуемост, само по техния резултат. Поради това те не се поддават на правна регулация. В нарушение на чл. 4, ал. 1, изр. 1 от Конституцията, публичната власт за преместване или повишаване в длъжност на тези магистрати остава правно неограничена.

СЪДИЯ:

/Г. АНГЕЛОВ/